

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 290/2017
11.04.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету против окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. и 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Зорана Милојевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Кикинди К 29/16 од 08.08.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1361/16 од 21.11.2016. године, у седници већа одржаној 11.04.2017. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Кикинди К 29/16 од 08.08.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1361/16 од 21.11.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди К 29/16 од 08.08.2016. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршеног кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. и 1. Кривичног законика за које му је суд изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од једне године која се неће извршити уколико окривљени у времену проверавања од три године, по правноснажности пресуде, не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом на основу члана 86. КЗ окривљеном је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Ц“ и „Е“ категорије у трајању од једне године, на територији РС рачунајући од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени прекрши забрану управљања моторним возилом условна осуда се може опозвати.

На основу члана 258. став 4. ЗКП оштећени је упућен на парницу ради остварења имовинско-правног захтева, а окривљени је на основу члана 264. став 1. ЗКП обавезан да накнади трошкове судског паушала и кривичног поступка, као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1361/16 од 21.11.2016. године усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Кикинди преиначена је пресуда Основног суда у Кикинди К 29/16 од 08.08.2016. године, у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је тај суд окривљеног за извршено кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ осудио на казну затвора у трајању од једне године те му је изрекао меру безбедности забране управљања моторним возилом „Ц“ и „Е“ категорије у трајању од једне године, на територији РС, по правноснажности пресуде, док је жалба окривљеног АА одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у преосталом, непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 482. став 1. и члана 483. став 1. и 3. ЗКП, бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Милојевић поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев и преиначи побијане пресуде у ослобађајуће или да исте укине и предмет врати на поновно суђење Апелационом суду у Новом Саду.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Надаље, одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, је прописано због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Милојевића се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП наводима да су нижестепени судови, иако су правилно и тачно утврдили чињенично стање, повредили кривични закон. Према ставу браниоца у конкретном случају нема узрочно-последичне везе између радње окривљеног и последице која је настала, а што представља битан елемент бића кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. КЗ. Тачно је да је окривљени АА управљао својим возилом недозвољеном брзином, али оштећени није

пропустио возило са првенством пролаза, што је узрок настанка саобраћајне незгоде, те у радњама окривљеног није остварен битан елемент бића предметног кривичног дела.

Врховни касациони суд налази, да без обзира на то што се поднетим захтевом нумерички указује на повреду кривичног закона - одредбу члана 439. тачка 1) ЗКП, која представља законски разлог за подношење овог ванредног правног лека у смислу одредбе члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, датим образложењем ове повреде закона се оспорава правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања. Како повреда одредбе члана 440. ЗКП није законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости, од стране окривљеног преко браниоца, то је поднети захтев одбачен као недозвољен.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић